

en el pròleg, s'han de contemplar com a obrers i proletaris forestals de la Catalunya contemporània.

Joaquim M. Puigvert

Seixanta itineraris a punt

L'Albera. Guia excursionista transfronterera. Les Alberes. Guide de randonnée transfrontalière.

Albera Viva, Figueres, 2000.
192 pàgines.

Una de les característiques més notables de l'excursionisme català és el desig de deixar constància escrita del coneixement del terreny. Nascut en temps de la Renaixença, s'ha pogut dir de l'excursionisme que era la cara popular d'aquell moviment. Des del seu inici, cròniques antològiques han sigut escrites per il·lustres escriptors, que han marcat època i pauta.

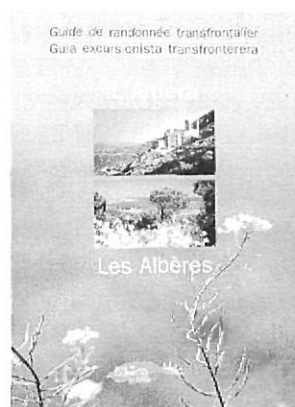
El paisatge de l'Albera, tradicionalment visitat i admirat per excursionistes d'ambdues bandes dels Pirineus on s'assenta, compta des d'ara amb una *Guia excursionista transfronterera* que continua i honora aquella tradició i que esdevindrà excel·lent referència, tant pel seu contingut exhaustiu com per la novetat de ser presentada en català i en francès dintre del mateix volum. La producció de l'obra va a càrrec de l'Associació Albera Viva i el Parc Natural de l'Albera. Diputació de Giro-

na i Consell Comarcal de l'Alt Empordà hi han aportat el finançament, i la col·laboració i la realització van des de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya fins a diversos autors, una trentena, amb textos i descripció dels itineraris.

Prepara el camí un gruíx de pàgines dedicades a la descoberta del massís en la seva unitat, tot fent oblidar com cal la ratlla de la frontera administrativa, i sobre aquesta peanya geogràfica s'edifica la història que aquí és particularment rica i profunda.

Abans d'emprendre la ruta ve'ncara una precisió sobre el lèxic emprat a la guia sobre indicadors de senders, graus de dificultat en el camí, coneixement d'escales al·timètriques i altres signes d'utilitat. I aleshores sí, arriben els itineraris, que són descrits fil per randa: 17 pel costat de la Catalunya nord, 20 per la banda de l'Empordà, 8 de transfronterers, 7 que fan la volta a l'Albera, i finalment els 6 de Gran Recorregut, d'àmbit europeu.

Aquesta *Guia de randonnée transfrontalière* és presentada

sota un disseny molt adient dintre l'especialitat de llibre d'excursionisme, i amb una precisió de dades, croquis i fotografies que li concedeixen un caràcter d'imprescindible per anar a conèixer aquella zona tan singular.

Jordi Dalmou

Per un bosc sense flames

TRIAS TRUETA, Antoni.

Defensar-se del foc.

Edicions la Magrana.

Barcelona, 1999.

186 pàgines.

Antoni Trias Trueta ha donat vida a un manual pràctic per actuar correctament en cas de trobar-nos enmig d'un incendi, tant interior com exterior.

El llibre podria dividir-se en dues parts, la primera de les quals (cap. 1 i 3) tindria un caire més particular. L'autor hi tracta, des del passat més llunyà fins al més proper, la problemàtica del bosc de la Catalunya mediterrània, una Catalunya escassa en pluges no sols durant l'estiu sinó que ara fins i tot durant l'hivern, i també amb un clima que propicia el perill de foc. L'autor també esmenta l'erosió, un dels fenòmens més amenaçadors, ja que s'emporta tot el que troba al seu davant.

A la segona part (cap. 2 i 4-10), de caire més general, Antoni Trias Trueta proposa tota una sèrie de normes per

evitar o pal·liar aquest problema. Primerament cal tenir present la climatologia. També cal posar atenció a la topografia: per exemple, una casa envoltada de bosc ha d'estar construïda una mica més enrere del pendent, i a una certa distància de la vegetació, que ha d'estar aclarida amb l'ajuda de la pastura d'herbívors o bé desbrossant freqüentment la zona, ja que no totes les plantes cremen igual. Aquí l'autor ens explica les característiques i el nivell de risc de distintes vegetacions, i recomana, a més, que les cases tinguin un bon accés i una bona senyalització davant la possibilitat de necessitar l'ajuda dels bombers, o que disposin de dipòsits d'aigua propers, entre d'altres coses.

Finalment, Trias tracta el tema de la regeneració dels boscos, una regeneració que tardarà anys, i que en molts casos necessitarà un alt nivell d'actuació per poder veure brotar novament la zona.

En l'últim capítol se'ns proposa un test per avaluar el nostre nivell de risc, i se'ns ofereix una gran quantitat d'informació, tant per als que viuen en ple contacte amb el bosc com per als que en vivint una mica distanciats. Per això aquest llibre pren tanta importància, i amb aquesta excusa, i amb el permís de l'autor, vull fer una crida a la societat perquè es preocupi més per la preservació de l'espai natural.

Elisabet Tubert Llensa